

in oba dečka v sveto čast Božjo. Mašnik in strežnika so zamaknjeni v sveto pobožnost. Sveta maša je končana. Globoko se vsi trije priklonijo pred altarjem — tu se nagne tudi prelepa Gospa, spusti iz rok božje Dete, ki pristopi in vsem trem — oči zatisne ter sprejme njih svete dušice v rajsko veselje na vedno gostijo! — Njih trupla pa ostanejo pred altarjem, kakor bi še klečé molili; a ko vidijo pobožni menihi, da so trupla mrtva, jih položijo na mrtvaški oder kar tam v kapelici in jih tudi pokopljejo na tem svetem kraju.

Lepa Gospa je še zmiraj v kotcu v kapelici in drži v rokah božje Dete, ki pa ne stopi nikdar več na tla, tudi smehlja se ne več — gotovo zato, ker ne vidi več tako čistih in nedolžnih otročičev, kakor sta bila Lojzek in Rodek.

O, le še deset minut!

Cesarjevič Ludovik Napoleon je padel v vojski v južni Afriki. Ravno predno so ga Culukafri napadli, ga je neki višji častnik svaril, da naj se umakne, naj beži, ker je nevarnost. Cesarjevič odgovori: »O, le še deset minut ostanimo tukaj, da popijemo svojo kavo!«

Ni pa še minulo deset minut, ko jih sovražna tolpa napade; nekaj se jih je rešilo, cesarjeviča pa prebodejo sovražne sulice. Mater njegovo je ta nagla smrt tako zelo užalostila, da je same žalosti prišla ob pamet. Vedno je ponavljala: »To je bila njegova velika napaka od otročjih let. Nikoli ni hotel ob določenem času iti zvečer v posteljo, zjutraj pa ne iz postelje.« Vselej je prosil in se dobrikal: »O, le še deset minut!« In če je bil tako zaspan, da ni mogel govoriti, vzdignil je svoji ročici in razklenil deset prstov, češ da še deset minut si želi namečka.« — Samoglavnost in nepokorščina jih je že brez števila pogreznila v nesrečo, glej, da še tebe ne bo!